

Sygnatura akt I C 381/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 25 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Krzyżak

Protokolant: sekr. sąd. Justyna Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 roku w Koninie

sprawy z powództwa J. P. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K.

o zapłatę

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 13.111,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
3. Nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) kwotę 30.606,43 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Małgorzata Krzyżak

Sygn. akt I C 381/13

UZASADNIENIE

Powódka J. P. (1) wniosła pozew po (sprecyzowaniu oznaczenia strony pozwanej) przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K. o zapłatę kwoty 389.687 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.07.2010 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania .

W uzasadnieniu podniosła, że zawarła z pozwanym umowy gdzie określono warunki ustanowienia przez powódkę na rzecz pozwanej służebności przesyłu obciążającej nieruchomości stanowiącej własność powódki, należnego jej wynagrodzenia z tym związanego oraz korzystania w przyszłości przez pozwaną z nieruchomości należącej do powódki.

W umowach pozwana zobowiązała się do wydzielenia na swój koszt działki gruntu o najmniejszej możliwej powierzchni (tj. pasa gruntu o szer. 70 m) oraz wykreślenia w terminie do dnia 30.06.2010 r. służebności przesyłu z księgi wieczystej prowadzonej dla wszystkich nieruchomości powódki oraz wpisanie w tym terminie tej służebności do księgi wieczystej , która zostanie urządzona dla nowo wydzielonych działek faktycznie obciążonych tą służebnością. Strony zastrzegły, że jeżeli w tym terminie nie zostanie służebność ograniczona do nowoutworzonej działki to powódce należy się ostateczne wynagrodzenia naliczone odpowiednio do całej powierzchni nieruchomości (51.400 m² x 8,53 zł= 438.442 – 48.755 zł).

Warunkiem ustalenia, że pozwana jest zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia naliczonego odpowiednio do całej nieruchomości jest łącznie wykazanie, że :

- w terminie do 28 lutego 2010 r. pozwana nie przygotowała odpowiednich projektów podziału,

-powódka w tym terminie nie odmówiła złożenia podpisu na prawidłowo sporządzonych przez pozwaną dokumentach koniecznych do dokonania podziału nieruchomości. Do chwili obecnej służebność nie została ograniczona do nowoutworzonej działki o najmniejszej możliwej powierzchni, a więc pozwana winna zapłacić dochodzoną kwotę (wynagrodzenie).

Powódka powołała się na wyrok Sądu Okręgowego w K. sygn. akt I C (...) stwierdzając, że Sąd rozpoznając niniejszą sprawę powinien być związany z prawomocnymi ustaleniami faktycznymi uczynionymi w sprawie I C (...).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Podniósł, że bezsporny jest zakres korzystania przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości powódki - pasa technologicznego o szerokości 70 m.

Powódka podpisała oświadczenie o wyrażeniu zgody na dokonanie podziału działek (...) w celu wydzielenia pasa technologicznego 2x35 m pod budowę linii K.-P.. Od początku powódka i jej pełnomocnik R. P. (1) konsekwentnie odmawiali podjęcia niezbędnego współdziałania z geodetą i zmierzali do udaremnienia uzgodnionego przez strony podziału nieruchomości. Był wykonany projekt podziału przez geodetę M. H. . Dokumenty wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania podziałowego zostały przekazane powódce, która bezzasadnie odmówiła ich podpisania, co uniemożliwiło rozpoznanie tego wniosku przez Wójta Gminy S..

Wykonawca zlecił wykonanie czynności związanych z podziałem nieruchomości drugiemu geodecie K. K. (1), który opracował kolejny plan podziału działek i przekazał go R. P.. R. P. odmówił zaakceptowania projektu podziału i przyjęcia jego kopii w celu szczegółowego zapoznania się z projektem.

Został przygotowany kolejny wariant projektu podziału nieruchomości (połączenie działek ...) techniczne scalenia i następnie wydzielenie jednej działki obejmującej pas technologiczny linii. Powódka odmówiła zgody na ten podział twierdząc, że umowa nie przewiduje łączenia działek.

W związku z brakiem współdziałania powódki w wykonaniu podziału działek Inwestor w dniu 11.06.2011 r. samodzielnie złożył do Urzędu Gminy wniosek o dokonanie podziału nieruchomości. Wójt Gminy S. poinformował, że J. P. sprzeciwiła się dokonaniu podziału działek i pismem z dnia 23.07.2010 r. wycofała zgodę na jego dokonanie.

Po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w K. w sprawie I C(...) z inicjatywy Inwestora strony ponownie podjęły rozmowy w przedmiocie podziału działek. Inwestor zlecił dokonanie podziału wybranemu przez powódkę geodecie G. G. (1). Kolejne propozycje Inwestora spotkały się z odmową uregulowania tej kwestii przez powódkę , a wręcz brakiem jakiegokolwiek reakcji powódki. Zarzucił powódce brak niezbędnego współdziałania od 24.05.2009 r.

Stwierdził, że charakter zobowiązania Inwestora –doprowadzenie do podziału działek ma charakter zlecenia i stanowi zobowiązanie starannego działania i dla dokonania fizycznego podziału koniecznym było współdziałanie przez powódkę. Samo dążenie do wykonania zlecenia stanowi realizację umowy, przyjmujący zlecenie obowiązany jest do dołożenia należytej staranności przy realizacji umowy, nie ponosi ujemnych konsekwencji, jeżeli nie osiągnie skutku określonego umową.

Domaganie się zapłaty za ustanowienie służebności przesyłu w wysokości przekraczającej wartość całej nieruchomości, w sytuacji gdy służebnością przesyłu obciążone jest 10,39% powierzchni tej nieruchomości stanowi

nadużycie prawa sprzeczne z przeznaczeniem tego prawa oraz zasadami współżycia społecznego, w świetle art. 5 k.c. owo działanie nie może korzystać z ochrony.

Domaganie się w.w. świadczenia bezspornie wykracza poza określone w art. 353¹ k.c. zasady swobody kontraktowej, jako działanie sprzeciwiające się właściwości (naturze) stosunku zobowiązaniowego, jakim jest ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem (k.86-123 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.06.2009 r. została zawarta umowa nr (...) / S. w P. pomiędzy: (...) S.A. z siedzibą w K., (...) S.A. – L. K. z siedzibą w O., Budownictwem (...) S.A. – (...) Konsorcjum z siedzibą w Ł., Zakładem (...) Spółka z o.o. - (...) Konsorcjum z siedzibą w R. a J. P. (3).

Jak wynika z umowy (...) S.A. był Inwestorem budowy „Dwutorowej, napowietrznej linii elektroenergetycznej relacji K.-P.” oraz przebudowy istniejących napowietrznych i kablowych linii wysokiego, średniego, niskiego, napięcia i telekomunikacyjnych. Działki o numerach ewidencyjnych (...) obręb G. KW (...) SR w S. były niezbędne do celów budowy i eksploatacji linii elektroenergetycznej relacji K.-P..

Właścicielem w/w działek była J. P. (1), która wyraziła zgodę na:

- rozbiórkę istniejącej linii 220kV P. –K. i założenie i przeprowadzenie przez nieruchomości, Dwutorowej, napowietrznej linii elektroenergetycznej relacji K.-P.” i jej funkcjonowaniu po wybudowaniu,

-każdorazowe udostępnienie nieruchomości w celu wykonania przez Inwestora niezbędnych robót związanych z budową, eksploatacją, konserwacją, naprawą, remontami Linii,

- ograniczenie w korzystaniu z pasa technologicznego linii o szer. 70m (2x35 m od osi linii) polegające na zakazie wznoszenia na tym pasie budynków mieszkalnych, zakazie utrzymywania w tym pasie drzew, krzewów, roślinności przekraczającej 3m wysokości, a także na korzystaniu z nieruchomości obciążonej w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz ochrony środowiska,

-na ustanowienie na nieruchomości na rzecz Inwestora służebności przesyłu.

W § 3 umowy zawarto postanowienia, że strony zawrą w formie aktu notarialnego umowę ustanowienia służebności przesyłu, która ustanowiona zostanie początkowo na całości nieruchomości, z której następnie na koszt Inwestora zostanie wydzielona działka gruntu o najmniejszej możliwie powierzchni (pas gruntu pod linie o szer. 70 m) do ustanowienia służebności przesyłu na rzecz Inwestora, a służebność z pozostałej części nieruchomości zostanie wykreślona najpóźniej do 30.06.2010 r.

O ile po tym terminie służebność nie zostanie ograniczona do nowo utworzonej działki o najmniejszej możliwej powierzchni (pas 35mb od osi linii w obie strony), Właścicielowi należy się ostateczne wynagrodzenie naliczone odpowiednio do powierzchni całej nieruchomości. Wynagrodzenie nie dotyczy działki (...) w przypadku gdyby nie było możliwe podzielenie tej działki.

Właściciel oświadczył, że nie wycofa zgody na podział działek do 28.02.2010 r.

W § 5 umowy ustalono, że z tytułu realizacji budowy i zmniejszenia wartości nieruchomości będącej skutkiem ustanowienia służebności, Właścicielowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie 48.755 zł i odnosi się ono do pasa technologicznego o szerokości 35mb wzdłuż osi linii w obie strony.

W przypadku wydzielenia działki, która powstanie w wyniku podziału działki (...) dla potrzeb pasa technologicznego, a której obszar przekraczałaby 0,5342 ha (...) S.A. z siedzibą w K. wypłaci na rzecz Właściciela kwotę 8,53 zł za każdy

m² gruntu ponad obszar 0,5342 ha w terminie najpóźniej 30 dni licząc od dnia zatwierdzenia podziału nieruchomości, lecz nie później niż do 30.06.2010 r. Wynagrodzenie nie przysługuje w przypadku zwłoki w podziale działki (...) z przyczyn losowych.

W tym samym dniu została zawarta w formie aktu notarialnego umowa o ustanowieniu służebności przesyłu pomiędzy J. P. (1) a (...) S.A. z siedzibą w K..

W § 4 umowy (aktu notarialnego) J. P. (1) ustanowiła na czas nieokreślony służebność przesyłu na działkach nr (...) objętych księgą wieczystą Kw nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w S. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w miejscowości K., polegającą na:

- 1) prawie założenia i przeprowadzenia przez nieruchomość obciążoną dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu górnym do 400 kV relacji K.-P. oraz na funkcjonowanie linii po jej wybudowaniu,
- 2) prawie wejścia na teren działek nr (...) i prawie przejazdu, w tym sprzętem ciężkim i przechodu w celu przygotowania i wykonania robót związanych z budową, eksploatacją, konserwacją, naprawą modernizacją, remontami oraz przeprowadzaniem napraw lub usuwania awarii linii, o której mowa w pkt 1,
- 3) obowiązku znoszenia przez właściciela nieruchomości obciążonej ograniczeń, o których mowa w ust. 2 wynikających z istnienia pasa technologicznego linii, o której mowa w pkt 1 o szerokości 70m, tj. 2x35 m po każdej stronie linii oznaczonej na mapie sytuacyjnej stanowiącej załącznik do niniejszej umowy.

Ograniczenia w korzystaniu z pasa technologicznego linii, o których mowa w pkt 3 polegają na zakazie wznoszenia w tym pasie budynków mieszkalnych, zakazie utrzymywania w tym pasie drzew, krzewów i roślinności przekraczających 3 m wysokości, a także na korzystaniu z nieruchomości obciążonej w sposób uwzględniający aktualnie obowiązujące przepisy dotyczące linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia, również zmiany w kwalifikacji nieruchomości w obrębie pasa technologicznego linii będą uzgadniane z właścicielem linii elektroenergetycznej.

W § 5 umowy (aktu notarialnego) strony postanowiły, że zobowiązują się doprowadzić na koszt spółki (...) Spółka Akcyjna i staraniem tej spółki do podziału nieruchomości stanowiących działki oznaczone numerami (...) w wyniku którego powstanie nowa działka lub działki o najmniejszej możliwej i koniecznej powierzchni (pas gruntu pod linią o szerokości 70 m) niezbędnej do wykonywania ustanowionej w niniejszym akcie notarialnym służebności przesyłu, dla której założona zostanie nowa księga wieczysta obciążona służebnością na rzecz Inwestora, a służebność z pozostałej części nieruchomości opisanej w § 1 zostanie wykreślona. Szczegóły dotyczące dokonania powyższego podziału i określenia jego zakresu oraz rozliczeń pomiędzy stronami określi odrębna umowa pomiędzy stronami. W przypadku zaś działki nr (...) jeżeli jej podział będzie niemożliwy ze względu na treść przepisów lub odmowę wydania odpowiedniej decyzji administracyjnej przez organy administracji rządowej lub samorządowej, zobowiązanie określone w § 1 aktu notarialnego będzie dotyczyć działki nr (...).

Z § 6 umowy wynika, że spółka (...) Spółka Akcyjna zapłaci na rzecz J. P. wynagrodzenie w kwocie 48.755 zł brutto, nadto strony oświadczyły, że wszelkie inne ewentualne roszczenia powódki wobec spółki reguluje umowa nr (...)/S. z 24 czerwca 2009 roku.

(dowód: kserokopia aktu notarialnego rep. A nr (...) k. 16-27, niesporne)

Wraz z zawarciem aktu notarialnego powódka podpisała oświadczenie o wyrażeniu zgody na dokonanie podziału działek nr (...) w celu wydzielenia pasa technologicznego 2x35 m pod budowę linii 2x400 K.-P.. Pozwany wypłacił powódce kwotę wynikającą z § 6 umowy .

(dowód: kserokopia pisma z dnia 24 czerwca 2009 roku k. 192, bezsporne)

W negocjacjach stron przed podpisaniem umowy, jak również po podpisaniu umowy w czynnościach dotyczących podziału nieruchomości w imieniu powódki brał udział jej syn R. P. (1). Ze strony pozwanej w negocjacjach uczestniczył T. N. (bezsporne).

Po podpisaniu aktu notarialnego pozwany podjął kroki w celu zrealizowania podziału działek należących do powódki w sposób określony umową.

W dniu 29 czerwca 2009 roku pozwany zlecił geodecie M. H. (2) wykonanie czynności faktycznych i prawnych związanych z wykonaniem podziału (dowód: wydruk maila k. 189, kserokopia pisma z dnia 29 czerwca 2009 roku k. 191)

W dniu 3 lipca 2009 roku geodeta M. H. (2) sporządziła wstępny projekt podziału (k. 196). R. P. (1) w imieniu powódki odmówił podpisania dokumentów dotyczących projektu podziału podnosząc, że linia podziału biegnie zbyt blisko budynku wskazując dodatkowo, że zgoda zostanie udzielona kiedy będzie ona przebiegać za budynkami. M. H. (2) poinformowała o powyższym pozwaną, próbowała także kilkakrotnie skontaktować się z R. P. (1) w celu ustalenia linii podziału. W dniu 6 listopada 2009 M. H. przesłała pozwanej wstępny projekt podziału wraz z wnioskiem o podział nieruchomości (dowód: kserokopia projektu k. 196, 198, 205-206, kserokopia pisma z dnia 14 sierpnia 2009 roku k. 197, wydruk maila k. 199, pismo z dnia 7 października 2009 roku k. 200, pismo z dnia 6 listopada 2009 roku k. 201, druk wniosku o podział nieruchomości k. 202-204, pismo z dnia 6 listopada 2009 roku k. 207-208, zeznania świadków R. P. k. 400v-401, M. H. k. 420v-421)

Pozwana przesłała w dniu 7 grudnia 2009 roku powódce kopie mapy zasadniczej wstępnego podziału sporządzony przez M. H. (2) wraz z drukiem wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej projekt podziału z prośbą o podpisanie (dowód: pismo z dnia 7 grudnia 2009 roku k. 209-211, druk wniosku k. 212, projekt podziału k. 213-216).

Powódka w piśmie z dnia 20 grudnia 2009 roku poprosiła o wskazanie przepisów w zakresie podziału nieruchomości zezwalających na przeprowadzenie linii rozgraniczającej wzdłuż budynku z oknami w linii podziału. Jej zdaniem wykonanie podziału w ten sposób jest niezgodny z przepisami w zakresie podziału nieruchomości (k. 220). W odpowiedzi na pismo pozwana wskazała, że projekt podziału został wykonany zgodnie z ustaleniami umowy stron, miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz postanowieniami ustawy o gospodarce nieruchomościami, a opiniowanie zgodności projektu z przepisami należy do odpowiedniego organu samorządowego. Pozwana wezwała powódkę do zwrotu podpisanych przez nią dokumentów (dowód: pismo z dnia 20 grudnia 2009 roku k. 220, pismo z dnia 5 stycznia 2010 roku k. 225-226).

W kolejnym piśmie z dnia 25 stycznia 2010 roku J. P. wskazała, że podpisanie przez nią druków wniosków o zatwierdzenie podziału jest zbędne, gdyż może to uczynić sama pozwana, która ma w tym interes prawny wskazała także, że projekt podziału zawiera błędy w oznaczeniu działek. Na mapie drogę oznaczoną jako działkę (...), natomiast droga stanowi część działki (...). Pozwana w odpowiedzi podkreśliła, że tylko powódka może podpisać wniosek o podział nieruchomości oraz że z uwagi na podniesione przez powódkę wątpliwości co do prawidłowości podziału nieruchomości zwrócono się o opracowanie drugiej wersji podziału do K. K. (dowód: pismo z dnia 25 stycznia 2010 roku k. 227, pismo z dnia 1 lutego 2010 roku k. 228-230)

W dniu 27 stycznia 2010 roku pozwana zleciła opracowanie planu podziału geodecie K. K. (1) (dowód: pismo z dnia 18 lutego 2010 roku k. 231, pismo z dnia 26 lutego 2010 roku k. 232-233, pismo z dnia 27 stycznia 2010 roku k. 234)

W lutym 2010 roku geodeta przesłał powódce część ewidencyjną z połączenia działek oraz projekt podziału. Pismem z dnia 23 lutego 2010 roku powódka zwróciła operat dotyczący łączenia działek, gdyż jej zdaniem umowa stron nie przewidywała łączenia działek. R. P. (1) zaczął kwestionować przebieg granic zewnętrznych nieruchomości, stąd w dniu 3 marca 2010 roku dokonano czynność „przyjęcia granic” (dowód: pismo z dnia 23 lutego 2010 roku k. 265, pismo z dnia 23 lutego 2010 roku k. 266, pismo z dnia 3 marca 2010 roku wraz z dokumentacją dotycząca podziału k. 258-276)

W dniu 27 lutego 2010 roku pozwana przesłała powódce PIT-8C celem rozliczenia się z podatku dochodowego od osób fizycznych. W odpowiedzi powódka w piśmie skierowanym przez swojego pełnomocnika R. P. wskazała, że na podstawie art. 84 k.c. i 88 k.c. uchyla się od skutków prawnych oświadczenia woli zawartego w umowie z dnia 24 czerwca 2009 roku i umowie o ustanowienie służebności przesyłu (akt notarialny z dnia 24 czerwca 2009 roku), powołując że powódka znajdowała się w błędzie co do wysokości swego wynagrodzenia, gdyż według zapewnień należne wynagrodzenie miało nie podlegać opodatkowaniu. W piśmie z dnia 30 marca 2010 roku powódka wskazała, że jest gotowa cofnąć swe oświadczenie złożone w piśmie z dnia 15 marca 2010 roku pod warunkiem otrzymania kwoty odpowiadającej należnemu podatku (dowód: kserokopia pisma z dnia 27 lutego 2010 roku wraz z deklaracją k. 251-252, pismo z dnia 15 marca 2010 roku k. 253-255, pismo z dnia 30 marca 2010 roku k. 257).

W dniu 29 marca 2010 roku doszło do spotkania przedstawicieli (...) i R. P. (1) w sprawie przyjęcia granic zewnętrznych działek nr (...). W trakcie spotkania zaproponowano projekt podziału działek. Osoby te zgodziły się co do granic zewnętrznych, natomiast R. P. (1) poprosił o przesłanie dokumentacji dotyczącej podziału w celu zapoznania się z nią (dowód: kserokopia notatki k. 262, 264)

Jak wynika z pisma z dnia 23 maja 2010 roku powódka swoje dalsze stanowisko w sprawie uzależniła od kwestii uregulowania podatku dochodowego przez pozwanego (dowód: pismo z dnia 23 maja 2010 roku k. 278).

Pozwany złożył wniosek o wydanie decyzji zatwierdzającej projekt podziału nieruchomości, załączając umowy łączące strony, projekt podziału sporządzony przez K. K. (dowód: kserokopia pisma z dnia 11 czerwca 2010 roku k. 279-311). Urząd Gminy S. wezwał pozwaną do przedłożenia opinii o zgodności proponowanego podziału z ustaleniami (...) oraz wykazania interesu prawnego w złożeniu wniosku (dowód: pismo z dnia 28 czerwca 2010 roku k. 312).

Pismem z dnia 28 lipca 2010 roku Urząd Gminy S. wskazał na błędy w procedurze o udzielenie zgody na projektowany podział nieruchomości, nadto wskazał, że powódka w dniu 23 lipca 2010 roku odmówiła zgody na podział nieruchomości oraz stwierdził, iż pozwana nie posiada pełnomocnictwa do występowania z wnioskiem o zatwierdzenie podziału (dowód: pismo z dnia 28 lipca 2010 roku k. 317).

Ostatecznie po wymianie korespondencji Urząd Gminy S. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie podziału nieruchomości z uwagi na brak interesu prawnego wnioskodawcy – odmowę wyrażenia zgody na podział przez powódkę (dowód: kserokopia pisma z dnia 20 września 2010 roku k. 331-332).

W 2010 roku (...) S.A. z siedzibą w K. wystąpiły do Sądu Okręgowego w K. z pozwem o ustalenie, że zobowiązanie wymienione w treści umowy nr (...)/S. nie istnieje. Wyrokiem z dnia 30 marca 2012 roku sygn. akt I C (...) Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo, a w wyniku wniesionej apelacji, wyrokiem z dnia 25 października 2012 roku sygn. akt I ACa (...) Sąd Apelacyjny w P. oddalił apelację.

Sąd Okręgowy ustalił, która ze stron ponosi odpowiedzialność za nie dokonanie podziału nieruchomości i wydzielenia działki do 30.06.2010 r. Sąd stwierdził, że w świetle poczynionych ustaleń nie można obarczać winą J. P. , że do wydzielenia działek nie doszło w sytuacji, gdy projekty były wadliwe, co powoduje konieczność oddalenia powództwa. Jednocześnie Sąd uznał brak interesu prawnego po stronie powódki do wystąpienia z tym żądaniem, skoro może być ono przedmiotem rozpoznania w toku ewentualnego roszczenia pozwanej o zapłatę. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiocie braku interesu prawnego (...) S.A. wytoczeniu powództwa o ustalenie jednocześnie stwierdzając, że zbędne było wobec tego ustalenie kto ponosi winę za niewyodrębnienie działki .

(dowód: sygnatura akt I C (...) SO w K.).

Pismem z dnia 14 lipca 2010 roku powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 389.687 zł wskazując jako podstawę żądania treść umowy nr (...)/S.. Pozwana odmówiła zapłaty (dowód: pismo z dnia 14 lipca 2010 roku k. 352-353, pismo z dnia 4 sierpnia 2010 roku k. 354-356)

W dniu 5 grudnia 2012 roku G. G. (1) dostał zlecenie na wydzielenie pasa pod linią wysokiego napięcia. Nie został poinformowany o wcześniejszych projektach sporządzenia projektu podziału (dowód: pismo z dnia 5 grudnia 2012 roku k. 346) W sprawie podziału w dniu 14 grudnia 2012 roku odbyło się spotkanie strony pozwanej z R. P. (1). W dniu 6 lutego 2013 roku i 12 marca 2013 roku pozwana przesłała do powódki dwie wersje projektu podziału aby wybrała jedną z koncepcji. (dowód: pismo z dnia 6 lutego 2013 roku k. 368, pismo z dnia 12 marca 2013 roku k. 372-373, zeznania świadka G. G.). Do wydzielenia działki nie doszło.

Decyzją nr (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. został zatwierdzany projekt budowlany i udzielone zostało pozwolenie dla J. P. (1) i W. P. na budowę 8 pawilonów – wiat do hodowli nerek na działkach ozn. nr ewid. gruntów 227/1 i 227/2 (k. 792).

W dniu 30 lipca 2013 roku powódka sprzedała nieruchomość oznaczoną nr 227/1 za kwotę 300.000 zł (dowód: akt notarialny rep. A nr (...) k. 691-696). W dniu 8 października 2014 roku powódka sprzedała nieruchomość oznaczoną numerem(...) (dowód: odpis z KW nr (...) k. 718-730).

Na podstawie opinii Politechniki (...) Wydziału G. i K.Sąd ustalił, że wstępny projekt podziału nieruchomości sporządzony przez geodetę M. H. (2) spełnia wymogi formalne określone w § 3 rozporządzenia z 2004 roku w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości z wyjątkiem tego, że w dokumencie nie wskazano numeru księgi wieczystej oraz powierzchni nieruchomości podlegającej podziałowi. Brak tych informacji nie jest jednak na tyle istotny, aby stwierdzić wadliwość dokumentu, ponieważ informacje te zostały wykazane w pozostałych dokumentach, stanowiących załączniki do wniosku o podział nieruchomości. Projektowany przebieg linii granicznych jest zgodny z przebiegiem linii, które miały stanowić granice podziału nieruchomości według umowy z dnia 24 czerwca 2009 roku. Na etapie kompletowania załączników do wniosku o podział nieruchomości geodeta sporządza wstępny projekt podziału nieruchomości i nie ma obowiązku analizowania materiałów archiwalnych (...), z których mógłby wynikać, że jest błąd w ewidencji gruntów i budynków. Dokumenty protokół z przyjęcia granic nieruchomości, wykaz zmian gruntowych, wykaz synchronizacyjny, jeżeli oznaczenie działek gruntu w katastrze nieruchomości jest inne niż w księdze wieczystej (zgodnie z art. 97 ustawy o gospodarce nieruchomościami) dołącza się do wniosku o podział nieruchomości po uzyskaniu pozytywnej opinii o możliwości podziału nieruchomości i wyłącznie te dokumenty powinny być, przed załączeniem do wniosku, przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Dopiero po pozytywnej opinii właściwego organu na temat zgodności wstępnego projektu podziału nieruchomości z zapisami miejscowego zagospodarowania przestrzennego, geodeta przystępuje do dalszych czynności m.in. do czynności przyjęcia granic nieruchomości do podziału, w ramach którego powstaje obowiązek analizowania materiałów archiwalnych (...). Oznaczenie działki (...) jako droga na mapie zasadniczej oraz we wstępnym projekcie M. H. (2) nie koliduje z oznaczeniem w ewidencji gruntów i budynków z której wynika, że działka (...) stanowi łąkę o pow. 0.30 ha.

Odnosząc się do kwestii odległości projektowanych linii granicznych od budynków należało stwierdzić, że rozporządzenia z dnia 12.04. 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690) które określa odległość, w jakiej powinny być sytuowane budynki w stosunku do granic nieruchomości, jest aktem wykonawczym do ustawy „ Prawo budowlane” . Art. 1 „ Prawa budowlanego” wskazuje, że zapisy normują działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych. Przepisy ustawy „ Prawo budowlane” i rozporządzenia z dnia 12.04 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, nie mogą być uwzględniane w przypadku dokonywania podziałów nieruchomości, gdyż celem podziałów nie jest projektowanie budynków, lecz dzielenie działek gruntu, co zgodne jest z przepisami unormowanymi w ustawie z 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

„Przepis § 12 ust.1 rozporządzenia z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie jednoznacznie stanowi, iż w przypadku braku odrębnych uregulowań budynek na działce budowlanej należy sytuować w określonej tym przepisem odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną. Wskazanie zatem, że odległość od granicy dotyczy jedynie sytuacji graniczenia z działką budowlaną jest jednoznaczna

i nie budzi wątpliwości. Ocena natomiast tego, czy działka sąsiednia jest działką budowlaną jest kwestią ustaleń faktycznych”. – wyrok NSA w W. z dnia 12.07.2011 r. II OSK (...) lex nr 1083545

Projekty podziałów sporządzone przez geodetę K. K. (1) również odpowiadają wymogom formalnym wskazanym w.w. rozporządzeniu z 2004 roku w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości z wyjątkiem tego, że w dokumencie nie wskazano numerów księgi wieczystej oraz powierzchni nieruchomości podlegającej podziałowi i powierzchni projektowanych do wydzielenia działek gruntu. Projekty te są niezgodne z przebiegiem linii, które miały stanowić granice podziału nieruchomości według umowy z dnia 24 czerwca 2009 roku (dowód: opinia Wydziału (...) (...) k. 597-606, 632-635).

Natomiast na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego Sąd ustalił, że linia elektroenergetyczna o napięciu górnym 440 kV relacji K.-P. w niczym nie ogranicza funkcjonowania pozostałej części nieruchomości ,poza pasem służebności przesyłu. Właściciel może ją użytkować nadal w dotychczasowy sposób. W pasie służebności jest zakaz budowy budynków mieszkalnych, inne budynki i budowle mogą być usytuowane pod warunkiem uzgodnienia z właścicielem sieci elektroenergetycznej. W pasie możliwe jest prowadzenie upraw rolnych i sadowniczych, jedynym ograniczeniem jest ograniczenie wysokości roślin do 3 m. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na obu działkach wynosi 23,916 zł. Biegła dokonując wyceny wyliczyła należne odszkodowanie biorąc pod uwagę czy istnienie linii energetycznej ma wpływ na pozostałą nieruchomość. Kwestia na której z działek przebiega droga wewnętrzna czy na działce (...) czy też na działce (...) nie ma wpływu na wycenę , bowiem biegły dla całej nieruchomości przyjął taką samą cenę, jak za grunt rolny z możliwością zabudowy. W ocenie Sądu wycena sporządzona przez biegłego rzeczoznawcę jest sporządzona prawidłowo. Do wyceny został przyjęty grunt rolny z możliwością zabudowy. To, że w późniejszym okresie na pozostałej części działek zostały wybudowane wiaty dla norek, świadczy że służebność przesyłu w żaden sposób nie ograniczyła (poza pasem 70 m) korzystania z pozostałej części nieruchomości. Wybudowanie wiat po upływie 4 lat od ustanowienia służebności przesyłu, nie wpłynęło na określenie wysokości wynagrodzenia z tytułu wcześniejszego ustanowienia służebności. Należy zaznaczyć, że poza sporem jest to, że powódka otrzymała z tytułu ustanowienia służebności przesyłu kwotę 48.755 zł .

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

zeznanie świadków: R. P. (1) (k. 400v-401), T. K.(k. 402-402v),P. P. (k. 402v-403), T. N. 419-420) M. H. (2) (k. 420v-421), K. K. (1) (k. 421-422), B. B.(k. 422), G. G. (1)(k. 422-422v),

opinię Politechniki (...) Wydziału (...) (k. 597-606, 633-635), opinię biegłego rzeczoznawcy majątkowego M. C. (k.751-766, 802-803v) oraz dokumenty: umowę nr (...) /S. (k.9-5), aktu notarialnego (k. 16-26), odpis księgi wieczystej , wypisu z rejestru gruntów(k. 28-38, 190) ,pism powódki (k. 39-40, 45-46, 227, 321, 265,352-353 pism pozwanego (k. 191-198,200, 209-210, 225,228-229,232,234,313,323,331-332, 353-356, 368-373) pism M. H. wraz ze wstępnym projektem podziału, wnioskiem o wydanie decyzji (k.199,201-208), kopie mapy zasadniczej (k.213-217),zawiadomienie o czynnościach przyjęcia przebiegu granic nieruchomości , wstępny projekt podziału sporządzony przez K. K., notatkę (k. 258-264) , pismo K. K., operat pomiarowy, wykaz zmian ewidencyjnych, mapa uzupełniająca zgłoszenia zmian danych ewidencji gruntów i budynków, szkic połowy (k. 266-274), protokół graniczny (k.307-309), zaświadczenie UG w S. (k. 310, 728-729), mapa z projektem podziału wykonana przez K. K. (k. 311), pisma Urzędu gminy w S. (k.312 ,321), decyzja o warunkach zabudowy (k.784-791) decyzja nr (...) (k.792)

oświadczenie powódki wyrażające zgodę na dokonanie podziału działek (k. 186-188),

umowy na budowę dwutorowej linii napowietrznej (k.141-155), akta sprawy I C (...)Sądu Okręgowego w K..

Zeznania świadka S. M. (k. 419v), operat szacunkowy wykonany przez A. W. i opinia Komisji (k.159-195) nie były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy. Przedłożona przez pozwanego opinia dotycząca podziału nieruchomości wykonana przez Uniwersytet (...)jako opinia prywatna nie była podstawą ustaleń Sądu.

Natomiast obie opinie to jest Politechniki (...) Wydziału (...) oraz biegłego rzeczoznawcy majątkowego M. C., wydane na zlecenie Sąd zostały uznane za przydatne dla rozpoznania niniejszej sprawy. Powódka skutecznie nie podważyła powyższych opinii.

Skoro w umowie jest zapis o „ wydzieleniu działki gruntu o najmniejszej możliwej powierzchni (pas gruntu pod linią o szer. 70 m), to powódka była świadoma przebiegu linii granicznej (blisko budynku). Wydzielona w ten sposób działka byłaby nadal obciążana służebnością przesyłu, z tym, że służebność z pozostałej części nieruchomości byłaby wykreślona. Wydzielona działka nie byłaby działką budowlaną, natomiast nadal istniałyby ograniczenia w korzystaniu z niej wynikające § 4 pkt 3 aktu notarialnego z dnia 24.06.2009 r. Jedynie brak zgody powódki i brak współdziałania doprowadził do niewydziałania działki.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że brak w niniejszej sprawie podstaw do odrzucenia pozwu , czego żądał pozwany w odpowiedzi na pozew. W ocenie Sądu sprecyzowanie w piśmie z dnia 4.09.2013 r. (k. 378 akt) przez powoda strony pozwanej poprzez określenie jej jako (...) S.A. K. nie spowodowało zmiany tożsamości stron i było dopuszczalne.

Żądnie zasądzenia kwoty 389.687 zł powódka wywodzi z treści zawartej z pozwanym umowy. Strony w dniu 24 czerwca 2009 r, zawarły dwie umowy w przedmiocie ustanowienia służebności przesyłu. Aktem notarialnym z dnia 24 czerwca 2009 roku nie dokonały modyfikacji postanowień wynikających z umowy nr (...) /S.. Jak wynika z § 6 pkt 2 aktu notarialnego strony oświadczyły, że wszelkie inne ewentualne roszczenia J. P. wobec spółki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. , reguluje umowa nr (...) /S. z dnia 24.05.2009 r. (k23).

Jak wynika z powyższych umów strony ustanowiły na całej nieruchomości składającej się z działek nr (...) służebność przesyłu. Służebność ta obciąża jedynie część nieruchomości, gdyż linia elektroenergetyczna przebiega jedynie przez część nieruchomości – faktyczne ograniczenia dotyczyły jedynie wydzielonego pasa nieruchomości (tzw. pasa technologicznego o szer. 2x 35 m od każdej stronie linii)).

Intencją stron było następnie wydzielenie z całej nieruchomości powódki obciążanej służebnością przesyłu, działki do ustanowienia służebności przesyłu na rzecz Inwestora, dla której będzie założona nowa księga wieczysta obciążona służebnością na rzecz Inwestora, a służebność z pozostałej części nieruchomości powódki zostanie wykreślona w terminie do dnia 30.06.2010 r. § 3 umowy (k. 11) .

Strony zastrzegły w umowie § 3 , że „ jeżeli po dn. 30.06.2010 r. służebność nie zostanie ograniczona do nowoutworzonej działki o najmniejszej możliwej powierzchni (pas 35mb od osi linii w obie strony) – to właścicielowi należy się ostateczne wynagrodzenie naliczone odpowiednio do powierzchni całej nieruchomości. Wynagrodzenie to nie dotyczy działki oznaczonej numerem (...) gdyby nie był możliwy jej podział.

Roszczenie powódki nie stanowi żądania zapłaty wynagrodzenia za ustanowienie służebności – a swoistą „dopłatę” do tego wynagrodzenia, wskazaną w treści wspomnianej umowy.

Nie ulega wątpliwości, że wydzielenie działki miało nastąpić na koszt pozwanego. Natomiast z treści § 5 aktu notarialnego wynika, że strony zobowiązały się doprowadzić na koszt spółki i staraniem tej spółki do podziału nieruchomości . Miały to być więc wspólne działania obu stron. Analiza działań obu stron prowadzi do wniosku, że postawy powódki nie można uznać za współpracę i dążeniu do zgodnego wydzielenia działki. Zdaniem Sądu umowa zobowiązywała pozwanego do podejmowaniu starań mających na celu doprowadzenie do podziału nieruchomości i niewątpliwie takich działań pozwana dokonywała. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż strona pozwana niezwłocznie po zawarciu ww. umów podjęła starania celem dokonania podziału nieruchomości. Prace w tym zakresie zostały zlecone ostatecznie trzem geodetom, sporządzono kilka projektów planów podziału. Jednocześnie projekty te były przedstawiane do „zatwierdzenia” powódce (a faktycznie działającemu za nią synowi R. P. (1)). Strona powodowa za każdym razem odmawiała jednak zatwierdzenia projektu, podając różne okoliczności: w zakresie pierwszego projektu - wątpliwości do zgodności projektu z przepisami, co do drugiego i trzeciego

projektu K. K. – brak zgody na scalenie działek i podział, kwestionowanie przebiegu granic zewnętrznych działek. Ostatecznie powódka złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych swego oświadczenia woli, uzależniła dalsze czynności od zapłaty kwoty odpowiadającej kwocie podatku, odmówiła ostatecznie także podpisania wniosku do Urzędu Gminy o zatwierdzenie podziału twierdząc, że sama pozwana może taki wniosek złożyć, jednocześnie „wycofała” swoją zgodę na podział. Zdaniem Sądu, niewątpliwie umowy zawarte w dniu 24 czerwca 2009 roku stawiały powódkę w komfortowej pozycji – gdyż nie udzieliła ona żadnych pełnomocnictw pozwanej w celu dokonania podziału działek, a jej zgoda na podział była „terminowa” – aczkolwiek nie oznacza to, że powódka tę pozycję winna wykorzystywać. Jak ustalono w oparciu o opinię Politechniki (...) Wydziału (...) projekt M. H., podział działek wzdłuż linii istniejącego budynku był zgodny z przepisami, a więc była możliwość w oparciu o ten projekt wydzielenie działki. Postawa powódki nie dała możliwości wypowiedzenia się odpowiedniemu organowi, czy podział nieruchomości jest zgodny z obowiązującymi przepisami czy też nie autorytatywnie uznając, że projekt M. H. jest niezgodny z prawem.

Wbrew twierdzeniu powódki, Sąd w niniejszej sprawie nie był związany ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd Okręgowy w sprawie sygn. I C (...). Stosownie do art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej. Co do zasady, stan związania prawomocnym orzeczeniem sądu ograniczony jest jednak tylko do rozstrzygnięcia zawartego w sentencji orzeczenia i nie obejmuje jego motywów. Przedmiotem prawomocności materialnej jest bowiem ostateczny rezultat rozstrzygnięcia, a nie przesłanki, które do niego doprowadziły. Sąd nie jest więc związany zarówno ustaleniami faktycznymi poczynionymi w innej sprawie, jak i poglądami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu zapadłego w niej wyroku. Takie wąskie ujęcie zakresu mocy wiążącej prawomocnego wyroku przeważa w piśmiennictwie i zdecydowanie dominuje w orzecznictwie. Jednostkowe orzeczenia (por. wyrok z dnia 19 października 2012 r., V CSK 485/11, nie publ.), w których przyjęto szerszy zakres związania, obrazują pewne wahania występujące przy wykładni art. 365 § 1 k.p.c., lecz pozostają na uboczu głównego, dominującego nurtu orzecznictwa Sądu Najwyższego. Nie każda kwestia wstępna ma rangę kwestii prejudycjalnej w innej sprawie, nawet pomiędzy tymi samymi stronami i nie każda kwestia wcześniej rozstrzygnięta ma znaczenie prejudycjalne w późniejszym postępowaniu. Prejudycjalność charakteryzuje się określonym stosunkiem zależności a jej konieczną cechą jest decydujące (przesądające) znaczenie, jakie ma rozstrzygnięcie jednej kwestii dla rozstrzygnięcia kwestii wstępnej w innej sprawie.

Oczywiście w niektórych przypadkach, przede wszystkim ze względu na ogólność rozstrzygnięcia zawartego w sentencji, okoliczności ujęte w uzasadnieniu mogą być przydatne dla wyjaśnienia i sprecyzowania zakresu powagi rzeczy osądzonej, a także zakresu mocy wiążącej wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK 452, nie publ.). Taka funkcja motywów orzeczenia nie prowadzi do uznania powołanych w nich okoliczności za wiążące sąd orzekający w późniejszej sprawie w takim znaczeniu, by pozbawiały ten sąd kompetencji do samodzielnego rozstrzygnięcia określonej kwestii. Potrzeba odwołania się do uzasadnienia wcześniejszego orzeczenia może powstać wtedy, gdy bez tego nie można ustalić zakresu jego mocy wiążącej.

Przedmiotem niniejszego postępowania było więc ustalenie, czy w sytuacji nie wydzielenia działki gruntu dla potrzeb pasa technologicznego, należy się powódce wynagrodzenie wyliczone odpowiednio od całej powierzchni, zgodnie z wyliczeniem powódki $51.400 \text{ m}^2 \times 8,53 \text{ zł} = 389.687 \text{ zł}$ (43.8442 – 48.755 zł)

Kwota przyjęta przez powódkę 8,53 zł za metr kwadratowy była ustalona przez strony w § 5 umowy (k. 12) wyłącznie „w przypadku wydzielenia działki, która powstanie w wyniku podziału działki nr (...) dla potrzeb pasa technologicznego, a obszar przekraczałaby 0,5342 ha za każdy metr kwadratowy gruntu ponad obszar 0,5342 ha.” Skoro nie doszło do wydzielenia działki, to nie ma zastosowania przyjęty przez powódkę koszt m⁽²⁾ nieruchomości 8,53 zł.

Natomiast należało ustalać, czy i jakie je powinno być wynagrodzenie wyliczone odpowiednio do całej powierzchni. Strony nie wskazały w jaki sposób ma być ustalone „ostateczne wynagrodzenie naliczone odpowiednio do powierzchni całej nieruchomości”. Niezbędne było w tym zakresie skorzystanie z opinii biegłego rzeczoznawcy. Wynagrodzenie to ustala się kierując rodzajem urządzeń i związanym sposobem korzystania z nieruchomości przez uprawnionego oraz wpływem, jaki mają te urządzenia na ograniczenie wykonywania własności nieruchomości. Na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy wynagrodzenie wyliczone odpowiednio do całej nieruchomości za ustanowienie służebności

przesyłu łącznie wynosi 23.916 zł . Skoro powódka otrzymała już kwotę 48.755 zł, to z tej przyczyny żądanie powódki należałoby uznać za nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu nie można było uznać za usprawiedliwione żądanie ostatecznego „wynagrodzenia” w kwocie 389.687 zł (wobec nie ograniczenia służebności do nowo utworzonej działki). Wysokość żadanego ostatecznego wynagrodzenia jest równa niemal wartości tych działek . Skoro ustanowienie służebności przesyłu ograniczone jest tylko do pasa 70 m i nie ma wpływu na pozostałą część nieruchomości , to brak jest podstaw do dodatkowej zapłaty liczonej do całej nieruchomości.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierając umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiałby się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Należy podzielić stanowisko, że korzystając ze swobody umów, podmioty nie mogą ukształtować stosunku prawnego w ten sposób, iż nie odpowiadały on podstawowym cechom charakterystycznym dla obowiązującego w polskim systemie prawnym modelu stosunku obligacyjnego lub też modelu określonego rodzaju zobowiązania. Celem umowy było ustanowienie służebności przesyłu 305¹ k.c. oraz określenie wynagrodzenia za jej ustanowienie. Wynagrodzenie zostało ustalone i wypłacone.

Gdyby nawet przyjąć ,że powódce należy się wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu liczone w stosunku do całkowitej powierzchni działek (...)400 m² (ponieważ strony zawarły taką umowę)i przyjmując stawki za metr wskazane przez powódkę , to powództwo należało oddalić w oparciu przepis art. 5 k.c. który stanowi, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Obok przepisów prawnych, granice swobody umów wyznaczają zasady współzycia społecznego, a więc normy pozaprawne o pojęciu zasad współzycia społecznego. Naruszają zasady współzycia społecznego umowy obligacyjne, które kształtują prawa i obowiązki stron stosunku w sposób nieodpowiadający słuszości kontraktowej. W szczególności będą to umowy sprzeciwiające się regułom uczciwości i rzetelności profesjonalnej oraz kontrakty rażąco nierównoważnie kształtujące wzajemne prawa i obowiązki. Przyjmuje się, że odwołanie się do zasad współzycia społecznego oznacza odwołanie się do idei słuszości w prawie i do powszechnie uznawanych wartości w kulturze naszego społeczeństwa, a przez zasady współzycia społecznego należy rozumieć podstawowe zasady etycznego i uczciwego postępowania. Art. 5 k.c. nie zawiera żadnych wyłączeń podmiotowych, a więc może być stosowany również wobec przedsiębiorcy. W świetle zatem zasad słuszości, poczucia sprawiedliwości żądanie wyżej kwoty z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w okolicznościach niniejszej sprawy , nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec powyższego powództwo zostało oddalone w całości.

O kosztach orzeczono zgodnie z wynikiem procesu. Mając na uwadze art. 98§ 1 i 2 w zw z § 6 pkt 7 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) zasądzono od powódki na rzecz pozwanego kwotę 13.111,31 zł (koszty zastępstwa procesowego 7.217, zwrot uiszczonych zaliczek 5.000 zł ,koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę 894,31 zł- zgodnie z zestawieniem). Sąd nie uwzględnił kosztów przejazdu autostradą, z uwagi na brak udokumentowania ich poniesienia oraz nie znalazł podstaw do zwiększenia dwukrotnie kosztów zastępstwa procesowego należnego pozwanemu.

Również nie znalazł podstaw do nie obciążania powódki kosztami procesu art. 102 k.p.c. Wprawdzie była on zwolniona od kosztów sądowych w całości ale w toku procesu jej sytuacja majątkowa uległa zmianie, co skutkowało wydaniem postanowienia z dnia 28.08.2015 r. (k. 740) o cofnięciu zwolnienia od kosztów sądowych, co rodzi konsekwencje poniesienia kosztów procesu. Wobec czego nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Koninie kwotę 30.606,43 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata sądowa od pozwu 19.485 zł oraz koszty opinii biegłych z uwzględnieniem zaliczki uiszczonych przez pozwanego)

SSO Małgorzata Krzyżak